

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/481-0/2015</u>	
Érkezett: <u>2015 FEBR 05.</u>	
Példány: <u>2</u>	Kezelőiroda:
Melléklet: <u>2x7+2 db</u>	<u>me</u>

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSTÁB	
FOLAJSTRONVSZÁM KEZDŐRŐN	
Postán / Gyűjtőpostán / Elektronikus úton / Faxon	
Érkezett: <u>2015-02-05</u>	
PÉLDÁNY: <u>1 + kópiák</u>	IV.
MELLÉKLET: <u>F1-F2 KÖZTÖK</u>	
FOLAJSTRONVSZÁM: <u>36/Kpk.46.189/14</u>	
UTÓÍRATON:	

Alulírott [redacted] alatti lakos, továbbiakban indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. §, 26. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a
- Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 36.Kpk.46.189/2014/5 számú döntés
alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény

XXVIII. cikk (1)

XXIV. cikk (1)

XXIV. cikk (2)

R) cikk (2) bekezdését.

és

- 2005. évi XVII. a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló törvény (Knptv.) 3. § (4) bekezdés utolsó mondatának alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7), bekezdését és T) cikk (3) bekezdését.

Kérem a Tisztelt Előadó Alkotmánybíró, hogy szíveskedjen elrendelni együttes vizsgálat és elbírálás végett [redacted] alatti lakos alkotmányjogi panasz indítványát, mivel tárgya jelen indítvánnyal összefügg.

Kérem a Tisztelt Bíróságot, hogy az alkotmányjogi panaszban támadott döntés végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggeszteni szíveskedjék.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezés(ek), bírói döntések megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése (a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja stb.):

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 36.Kpk.46.189/2014/5 sz. végzés

Jogerős végzés kézhezvételének időpontja 2014. november 26.

Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani (Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. Törvény 30. § (1) bekezdés), az ügyben első fokon eljáró bíróságnál az Alkotmánybírósághoz címezve (Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. Törvény 53. § (2) bek.)

A 2005. évi XVII. a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló törvény (Knptv.) 3. § (4) utolsó mondata: A bíróság végzése ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

XXVIII. cikk (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

XXVIII. cikk (7) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

XXIV. cikk (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

(2) Mindenkinnek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.

R) cikk (2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

T) cikk (3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

3. A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.):

Fent megnevezett indítványozó a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 36.Kpk.46.189/2014/5 számú döntésében II. r. kérelmezőként vett részt.

Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. Törvény

27. § Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

27. § indoka:

egyedi ügy: a természetes személy, ~~jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet~~ jogát vagy kötelezettségét, jogos érdekét ~~vagy jogi helyzetét érintő vagy~~ eldöntő bírósági eljárás.

Indítványozó a bírósági felülvizsgálatkor II. r. kérelmezőként járt el a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál, tehát egyedi ügyben érintett személyként.

27. § a) indokai:

I. A döntés meghozatalában eljáró bírósági titkár tisztességtelenül járt el az indítványozóval az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** bekezdésében biztosított jogától megfosztotta, mivel nem végezte el az okiratok alapján a bizonyítást arra vonatkozóan, hogy az indítványozó 2013. december 20-án nem volt ügyfele az elsőfokú hatóságnak, ezért nem volt folyamatban semmilyen építésügyi hatósági eljárás, melyre hivatkozva a fellebbezési illeték mértékét 30.000,- összegben megállapította.

II. Tisztességtelen továbbá azon bírósági cselekmény is, mellyel az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** pont sérül, hogy a bírósági titkár döntésében félrevezetően építésügyi eljárást,

mint gyűjtő fogalmat használ és tisztességtelenül *használatbavételi engedélyezési eljárást*, mint építésügyi hatósági eljárást jelöl meg a bírság kiszabására jogot adó eljárásként. Ezzel ellentétben az elsőfokú hatóság és a bírósági döntésben felülvizsgált BPD/002/00035-10/2014 másodfokú hatóság döntéseiben *építési engedélyezési eljárás* szerepel.

III. Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és Alaptörvény XXIV. cikk (1) pont sérül, amiatt, hogy tisztességtelen azon bírósági cselekmény is, hogy az építésügyi hatóságnak, mint közigazgatási szervnek saját építésügyi eljárásán belül kivethetőnek nevezi meg az eljárási bírságot, ezzel megfosztva az állampolgárt a tisztességes eljárás lefolytatásának jogától. Ezzel a bíróság a tisztességtelenségen túl még a pártatlanság jogát sem biztosítja indítványozónak, hanem utat enged a jogszabály ellenes eljárási bírság kiszabásnak és a fellebbezés jogtalan illeték mértékének felszámítására.

IV. Indítványozónak sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (2) szerint joga. Indítványozó véleménye szerint mivel a közigazgatási nemperes eljárásokra a polgári perrendtartásról szóló törvény I-XIV fejezetét a XX. fejezetet figyelembevételével alkalmazni kell nemperes eljárásban is döntení kell a sérelemdíj ügyében.

27. § b) indoka: Jogorvoslati lehetőségeit kimerítette az indítványozó.

Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény

26. § (1) Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és

b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

26. § (1) indoka:

egyedi ügy: a természetes személy, ~~jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet~~ jogát vagy kötelezettségét, jogos érdekét ~~vagy jogi helyzetét érintő vagy eldöntő~~ bírósági eljárás.

Indítványozó a bírósági felülvizsgálatkor II. r. kérelmezőként járt el a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál, tehát egyedi ügyben érintett személyként.

26. § (1) a) indoka:

V. Alaptörvény XXVIII. cikk (7) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A Knptv. 3. § (4) utolsó mondata kimondja, hogy a „A bíróság végzése ellen további jogorvoslatnak helye nincs.”

26. § (1) b) indoka: Jogorvoslati lehetőségeit kimerítette az indítványozó.

Pertörténet röviden:

Budapest Főváros XVII ker. Rákosmente Önkormányzat Építésügyi Csoport, mint elsőfokú hatóság 2013. december 20-án 6-654/23/2013 ikt. számú végzésében eljárási bírságot szabott ki indítványozó és tervezőjével szemben

Indítványozó megfellebbezte a bírság kiszabásának jogát és vitatta a kiszabott illeték mértékét.

Elsőfokú hatóság a fellebbezésre benyújtott kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította a 6-61/15/2014 ikt. számú végzésében,

Indítványozó megfellebbezte a 6-61/15/2014 ikt. számú végzést melyben vitatta az érdemi vizsgálat nélküli elutasítás jogalapját, bírság kiszabásának jogát és vitatta a kiszabott illeték mértékét.

Budapest Főváros Kormányhivatal, Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatal, mint másodfokú hatóság a BPD/002/00035-10/2014 ügyiratszámú végzésében elutasította a fellebbezést

Indítványozó bírósági felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Budapest Főváros Kormányhivatal, Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatal, mint másodfokú hatóság által kiadott BPD/002/00035-10/2014 ügyiratszámú végzése ellen.

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 36.Kpk.46.189/2014/5 számú döntésében elutasította a bírósági felülvizsgálati kérelmet.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Tisztességes tárgyalás = tisztességes okirati bizonyítás

A 2005. évi XVII. a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló törvény

Az általános szabályok alkalmazása

4. § A közigazgatási nemperes eljárásokra a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) XX. fejezetének szabályai – az ezen, valamint külön törvényben foglalt, továbbá a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból fakadó eltérésekkel – megfelelően irányadók.

1952. évi III. törvény a polgári perrendtartásról XX. Fejezet 324. § (1) Az I.–XIV. fejezet rendelkezéseit a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perekben e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

1952. évi III. törvény a polgári perrendtartásról

A tárgyalás kitűzése 125. § (1) A bíróság legkésőbb a keresetlevélnek a bírósághoz való érkezését követő harminc napon belül intézkedik a tárgyalási határnap kitűzéséről,

=

A 2005. évi XVII. a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló törvény

3. § (1) A hatóság közigazgatási hatósági ügyben hozott végzése ellen az ügyfél, továbbá a kifejezetten rá vonatkozó végzés esetében az eljárás egyéb résztvevője a végzés bírósági felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással, a végzés közlésétől számított harminc napon belül kezdeményezheti.

A 2005. évi XVII. a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló törvény 1. § (2) bekezdése kimondja, hogy a törvényben szabályozott közigazgatási nemperes eljárásokban kizárólag okirati bizonyításnak van helye.

Így a nemperes bírósági felülvizsgálatnak is tisztességes tárgyalásnak vagyis tisztességes okirati bizonyításnak kell lennie.

I. A bírósági titkár az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** bekezdésében biztosított jogától megfosztotta az indítványozót, mivel nem végezte el az okiratok alapján a bizonyítást arra vonatkozóan, hogy az indítványozó 2013. december 20-án nem volt ügyfele az elsőfokú hatóságnak, ezért nem volt folyamatban semmilyen építésügyi hatósági eljárás, melyre hivatkozva a fellebbezési illeték mértéket 30.000,- összegben megállapította.

Az okiratok egyértelműen bizonyítják, hogy a három építésügyi hatósági eljárás, amit az indítványozó megindított a Budapest Főváros XVII. ker. Rákosmente Önkormányzat Építésügyi Csoport, mint elsőfokú hatóságnál 2013. december 20-a előtt le lettek zárva és fellebbezés híján jogerőre emelkedtek.

1. 2012. augusztus 8-án benyújtott építési engedélyezési eljárás megindítása iránti kérelem, melyet 2012. szeptember 4-én kelt 6-1994/4/2012 végzéssel elutasítottak. Kézbesítve: 2012. szeptember 11. Jogerős: 2012. szeptember 26.
2. 2012. október 4-én benyújtott építési engedélyezési eljárás megindítása iránti kérelem, melyre 2013. március 22-én 6-654/2/2013 határozatban építési engedélyt adtak. Kézbesítve: 2013. március 26. Jogerősítés: 2013. május 24.
3. 2013. szeptember 19-én benyújtott Használatbavétel tudomásulvételi eljárása (általános) iránti kérelem, melyet 2013. október 8-án jegyzőkönyv kiállítással tudomásul vettek, ezzel a nappal az eljárás lezárult és jogerőssé vált.

A Budapest Főváros Kormányhivatal, Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatal, mint másodfokú hatóságnak a bírósági felülvizsgálati kérelmünk megküldésével egyidőben az iratok megküldéséről is gondoskodnia kellett. Ebből következik, hogy a bíróság nem végezte el a jogszabályban előírt okirati bizonyítást, mivel az okiratokból egyértelműen kitűnik, hogy az építésügyi hatósági eljárások lezáródtak és nem volt folyamatban eljárás indítványozóval szemben a bíróság 2013. december 20-án való kiszabása időpontjában.

Ezek alapján a bíróság 36.Kpk.46.189/2014/5 számú döntése az **Alaptörvény XXVIII. Cikk (1)** pontjával együtt sértette az **Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését** is, mely szerint Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek, mivel minden építésügyi hatósági eljárás lezárult a jogerős döntéssel az 1. pontban lévő építési engedélyezési eljárás a 2004. évi CXL. Törvény a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól 81/B (1) és (2) bekezdésére is figyelemmel, így a 1952. évi III. törvény 2. § (1) bekezdésben foglaltak szerint a bíróság a közigazgatási nemperes eljárás során nem biztosította a tisztességes lefolytatás jogát.

Indok jogszabályhellyel való igazolása:

1952. évi III. törvény a polgári perrendtartásról
A bíróság feladatai a polgári perben

2. § (1) A bíróságnak az a feladata, hogy – összhangban az 1. §-ban foglaltakkal – a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.

Felek

327. § (1) A közigazgatási per indítására jogosult:

a) az ügyfél,

A közigazgatási nemperes eljárás megindításakor az ügyféli jogosultság igazolt.

2005. évi XVII. a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló törvény
Az általános szabályok alkalmazása

4. § A közigazgatási nemperes eljárásokra a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) XX. fejezetének szabályai – az ezen, valamint külön törvényben foglalt, továbbá a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból fakadó eltérésekkel – megfelelően irányadók.

1952. évi III. törvény a polgári perrendtartásról XX. Fejezet 324. § (1) Az I.–XIV. fejezet rendelkezéseit a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perekben e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

2004. évi CXL. Törvény a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól

71. § (1) A hatóság – az (5) és (6) bekezdésben meghatározott kivétellel – az ügy érdemében határozatot hoz, az eljárás során felmerült minden más kérdésben végzést bocsát ki.

73/A. § (1) A hatóság első fokú döntése jogerőssé válik, ha

a) ellene nem fellebbeztek, és a fellebbezési határidő letelet,

81/B. § (1) Ha döntésből jogszabály által előírt kötelező tartalmi elem hiányzik, vagy az ügy érdeméhez tartozó kérdésben nem született döntés, a hatóság a döntést kiegészíti.

(2) Nincs helye a döntés kiegészítésének, ha

a) a döntés jogerőre emelkedésétől számított egy év már eltelt,

II. Tisztességtelen továbbá azon bírósági cselekmény is, mellyel az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** pont sérül, hogy a bírósági titkár döntésében félrevezetően építéshatósági eljárást, mint gyűjtő fogalmat használ és tisztességtelenül *használatbavételi engedélyezési eljárást*, mint építésügyi hatósági eljárást jelöl meg a bírság kiszabására jogot adó eljárás. Ezzel ellentétben az elsőfokú hatóság és a bírósági döntésben felülvizsgált BPD/002/00035-10/2014 másodfokú hatóság döntéseiben *építési engedélyezési eljárás* szerepel.

Sérelem bizonyítása okiratokból való idézéssel:

Bíróság 36.Kpk.46.189/2014/5 számú döntésének indoklása: „Ezt követően a hatóságnak – figyelemmel a kérelmezők ez irányú kérelmére is – le kellett folytatnia *használatbavételi engedélyezési eljárást*, ami a korábbi elutasítással, majd végül az engedély kiadásával záruló engedélyezési eljárástól független, önálló eljárás. Elsőfokú hatóság ezen eljárás keretében hozta meg a bírság kiszabásáról rendelkező döntését.”

Bírósági döntésben felülvizsgált BPD/002/00035-10/2014 másodfokú hatóság (kérelmezett) indoka: „Az elsőfokú építésügyi hatóság a 2013. december 20-án kelt, 6-654/23/2013 sz. végzést *építési engedélyezési eljárásra hivatkozva hozta meg*”

Az okiratok vizsgálatának mulasztása abban is megnyilvánul, hogy a bíróság használatbavételi engedélyezési eljárásra hivatkozik a döntésének indoklásában és nem a

ténylegesen lefolytatott használatbavétel tudomásulvételi eljárásra, mely az 2013. szeptember 19-én benyújtott kérelmünk valamint a 2013. október 08-ai jegyzőkönyv (okirat) is bizonyít.

Ezzel megnevezett egy másik, kérelmezőre nem alkalmazandó építésügyi hatósági eljárási típust a döntésébe, mellyel az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** bíróság pártatlansága sérült, mert így a másodfokú határozatot akarja jogszerűvé tenni. Az indítványozó által benyújtott „használatbavétel tudomásulvételi eljárásra” irányuló kérelmet okirat igazolja (mellékelve az indítványhoz), míg a bíróság fülrevezető kijelentése: „figyelemmel a kérelmezők ez irányú kérelmére is – le kellett folytatnia **használatbavételi engedélyezési eljárást**” okirattal nem bizonyítható.

Indok jogszabályhellyel való igazolása:

1997. évi LXXVIII. törvény az épített környezet alakításáról és védelméről

Építésügyi hatósági eljárások

34. § (1) Építési tevékenység megkezdéséhez és folytatásához jogszabályban meghatározott esetekben az építésügyi hatóság eljárásának lefolytatása szükséges. Az építésügyi hatóság jogosult az építési tevékenység jogszerűségének ellenőrzésére.

(2) Az építésügyi hatóság

a) építési engedélyezési,

b) összevont engedélyezési,

c) fennmaradási engedélyezési,

d) használatbavételi engedélyezési,

e) bontási engedélyezési,

f) engedély hatályának meghosszabbítása iránti engedélyezési,

g) jogutódlás tudomásulvételi,

h) használatbavétel tudomásulvételi,

i) az országos építési követelményektől való eltérés engedélyezési,

j) hatósági bizonyítvány kiállítása iránti,

k) kötelezési,

l) végrehajtási,

m) szakhatósági, valamint

n) veszélyhelyzet esetén szükségessé váló építési tevékenység tudomásulvételi

eljárásokat folytat, és jogszabályban meghatározott esetben és módon építésügyi hatósági szolgáltatást nyújt.

Nem kellett indítványozónak a bírói döntésben kijelentett használatbavételi engedélyezési eljárást kérelmeznie mivel építési tevékenysége nem tartozott a 312/2012. (XI. 8.) Korm. Rendelet az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről, valamint az építésügyi hatósági szolgáltatásról szóló jogszabály 39. § (1) bekezdése alá, mivel indítványozó nem műemlékben lakik és nem kellett az átalakításhoz szakhatóságot igénybe venni.

39. § (1) Használatbavételi engedély alapján vehető használatba a rendeltetésszerű és biztonságos használatra alkalmas építési engedélyhez kötött építési tevékenységgel érintett építmény, építményrész, ha

a) műemlék, vagy

b) annak használatbavételi engedélyezési eljárásába szakhatóságot szükséges bevonni.

41. § (1) A használatbavételi engedély iránti kérelemben hozott döntés szóban nem közölhető.

(2) Az iratazonosítóval ellátott döntést közölni kell

2004. évi CXL. Törvény a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól

IV. Fejezet

A HATÓSÁG DÖNTÉSEI

Határozat és végzés

71. § (1) A hatóság – az (5) és (6) bekezdésben meghatározott kivétellel – az ügy érdemében határozatot hoz, az eljárás során felmerült minden más kérdésben végzést bocsát ki.

Ilyen okirat nem készülhetett az eljárás befejezéseként, mivel indítványozó nem is kérelmezett ilyen eljárást, így ez okirattal nem bizonyítható.

312/2012. (XI. 8.) Korm. Rendelet

43. Használatbavétel tudomásulvétele

54. § (1) Az építetű kérelmére az építésügyi hatóság tudomásulvételi eljárásával vehető használatba – a 39. § (1) bekezdése szerint használatbavételi engedélyhez kötött építmények kivételével – az építési engedélyhez kötött építmény, építményrész, építési tevékenység. Erről 2013. október 8-án jegyzőkönyvet kaptunk. Jegyzőkönyv mellékelve.

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. és az

Alaptörvény XXIV. cikk (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni. együttes sérelmének indokai:

III. Tisztességtelen azon bírósági cselekmény is, hogy az építésügyi hatóságnak, mint közigazgatási szervnek saját építésügyi eljárásán belül kivethetőnek nevezi meg az eljárási bírságot, ezzel megfosztva az állampolgárt a tisztességes eljárás lefolytatásának jogától. Ezzel a bíróság a tisztességtelenségen túl még a pártatlanság jogát sem biztosítja indítványozónak, hanem utat enged a jogszabály ellenes eljárási bírság kiszabásnak és a fellebbezés jogtalan illeték mértékének felszámítására.

Bíróági indoklás: „Téves tehát a kérelmezők azon állítása, mely szerint külön eljárást képez az építésügyi eljárás, illetve a közigazgatási eljárás, s hogy ennek következtében adott ügyben a hatóság vagy egyiket, vagy másikat folytatja le, mert valójában a közigazgatási hatósági eljárás egyik formája az építésügyi eljárás, ahol a hatóság egyszerre alkalmazza a Ket-et, mint eljárásjogot, valamint az építési törvényt, mint anyagi jogot. Következésképpen az a tény, hogy a hatóság a Ket. szabályait alkalmazva szabott ki eljárási bírságot, nem jelenti azt, hogy a szóban forgó eljárás kizárólag közigazgatási eljárásnak minősülne, hanem valójában az egyben építésügyi eljárás is.”

Indítványozó kérelmében azt állította, hogy mivel nem volt építésügyi hatósági eljárás (bírói indoklás szóban forgó eljárás) vele szemben, ezért az eljárási bírság kiszabásának eljárása csak közigazgatási hatósági eljárás lehetett. Nem állította indítványozó azt, hogy önálló eljárást képez az építésügyi eljárás. Észrevételében kiemelte, hogy „Másodfok tévesen állítja, hogy a BPD/002/00035-10/2014 végzésben leírt Korm. rendeletek szerint az építésügyi hatósági eljárás keretén belül is alkalmazható a Ket. által szabályozott eljárási bírság, mivel nem a Ket. van alárendelve a Korm. rendeletnek, hanem főszabályként az eljárási rendet

megállapító törvény az „erősebb”. Ezzel indítványozó azt állította, hogy Ket. által szabályozott (és eljárási rendet meghatározó) eljárási bírság kiszabásának eljárása nem nevezhető építésügyi hatósági eljárásnak belül kiszabhatónak. Ezt támasztja alá az a jogszabály, mely felsorolja az építésügyi hatósági eljárásokat, ezeknek eljárási rendjét tartalmazó jogszabályban pedig az eljárási bírság kiszabási rendje nem található, tehát az eljárási bírság kiszabása csak közigazgatási eljárás. Az eljárási bírság kiszabásának ügyét, mint közigazgatási eljárást a hatóságnak hivatalból indított eljárásnak kell végigvinnie. Ez pedig szintén nem támasztható alá okirattal. A bírság hivatalból indított eljárás nélküli kiszabása az elsőfokú hatóság tisztességtelen ügyintézése, melyet a másodfokú hatóság, mint felügyeleti szerv tisztességtelenül támogat ezzel sérül indítványozó Alaptörvény XXIV. cikk (1) szerinti joga.

1997. évi LXXVIII. törvény az épített környezet alakításáról és védelméről

Építésügyi hatósági eljárások

34. § (1) Építési tevékenység megkezdéséhez és folytatásához jogszabályban meghatározott esetekben az építésügyi hatóság eljárásának lefolytatása szükséges. Az építésügyi hatóság jogosult az építési tevékenység jogszerűségének ellenőrzésére.

(2) Az építésügyi hatóság

- a) építési engedélyezési,
 - b) összevont engedélyezési,
 - c) fennmaradási engedélyezési,
 - d) használatbavételi engedélyezési,
 - e) bontási engedélyezési,
 - f) engedély hatályának meghosszabbítása iránti engedélyezési,
 - g) jogutódlás tudomásulvételi,
 - h) használatbavétel tudomásulvételi,
 - i) az országos építési követelményektől való eltérés engedélyezési,
 - j) hatósági bizonyítvány kiállítása iránti,
 - k) kötelezési,
 - l) végrehajtási,
 - m) szakhatósági, valamint
 - n) veszélyhelyzet esetén szükségessé váló építési tevékenység tudomásulvételi
- eljárásokat folytat,** és jogszabályban meghatározott esetben és módon építésügyi hatósági szolgáltatást nyújt.

Fenti építésügyi eljárások eljárási rendjét megállapító 312/2012. (XI. 8.) Korm. rendelet az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről, valamint az építésügyi hatósági szolgáltatásról, szóló jogszabályban, melyre a bírósági döntésben felülvizsgált BPD/002/00035-10/2014 számú végzés szerint a másodfokú hatóság is hivatkozott nem szerepel az eljárási bírságra vonatkozó eljárási rend.

Részlet a bírósági döntésben felülvizsgált BPD/002/00035-10/2014 számú végzésből
„Egyebekben megállapítottam, hogy a kérdéses engedélyezési eljárásokról hatályos, az építésügyi hatósági eljárásokról és az építésügyi hatósági ellenőrzésről szóló 193/2009 (IX.15) Korm. Rendelet is, illetve mind a jelenleg hatályos, az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről, valamint az építésügyi hatósági szolgáltatásról szóló 312/2012. (XI. 8.) Korm. Rendelet is rendelkezik eljárási bírság kiszabásának lehetőségeiről, amelynek eljárási szabályait a Ket. rögzíti.”

A másodfokú hatóság által hivatkozott jogszabályokban a következő helyen lelhető fel a „lehetőség” és nem eljárási rend!! 193/2009 (IX.15) Korm. rendeletben A használatbavételi engedélyezési eljárásnál 37. § (5) d) és A fennmaradási engedélyezési eljárás 40. § (2) g) melyben „határidő kitűzése és eljárási bírság kiszabásának kilátásba helyezése mellett” van lehetőség az eljárási bírság kiszabására. A 312/2012 (XI.8.) Korm. rendelet a használatbavételi engedélyezési eljárásnál említi. 40. § (7) d) – eljárási bírság kiszabásának kilátásba helyezése mellett – kötelezést

A fennmaradási engedélyezési vagy a használatbavételi engedélyezési eljárások indítását és lezajlását ügyünkben okirat nem bizonyítja, így ismét sérült a bíróság okirati bizonyítási kötelezettsége és pártatlansága, melynek kinyilvánulása, hogy a döntésében az építési engedélyeztetési eljárást azért fordítja át használatbavételi engedélyezési eljárásnak, hogy jogszerűvé próbálja tenni a hatóság építésügyi eljárás keretében történő bírságolását és így a magasabb fellebbezési illeték megállapítását.

A bírósági döntésben felülvizsgált BPD/002/00035-10/2014 másodfokú hatóság (kérelmezett) megállapítása az illeték jogos mértékére vonatkozó részben az előzőek folytatásaként: „Eszert az építésügyi hatósági eljárás keretén belül alkalmazható a Ket. által szabályozott eljárási bírság.”: Ebben az egy mondatban is több joga együttesen sérül indítványozónak: **Alaptörvény XXVIII. cikk (1), Alaptörvény XXIV. cikk (1), Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése.**

Sérülés indoklása

A 193/2009 (IX.15) Korm. Rendelet, 312/2012 (XI.8.) Korm. Rendelet nem ad „lehetőséget” bírságolásra a BPD/002/00035-10/2014 másodfokú hatóság döntésében „*Az elsőfokú építésügyi hatóság a 2013. december 20-án kelt, 6-654/23/2013 sz. végzést építési engedélyezési eljárásra hivatkozva hozta meg*” szereplő építési engedélyezési eljárásban. Az a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényben megtalálható eljárási bírság kiszabására adó eseményekből az építési engedélyezési eljárás során indítványozó esetében csak szemle megtartása történt, melynek megtartása nyugodt és fesztelen módon került megtartásra, mindkét tulajdonos együttes megjelenésével. Mivel semmilyen akadályoztatás nem történt, aminek indoka lett volna a bírság kiszabása másodfokú hatóság, mint felügyeleti szerv tisztességtelenül hagyta a fellebbezés illetékére vonatkozó magasabb összeg megállapítását. A bíróság pedig itt is tisztességtelenségéről és pártatlanságáról tett bizonyítást, mivel jogszerűvé próbálja tenni a hatóság építésügyi eljárás keretében történő bírságolását és így a magasabb fellebbezési illeték megállapítását.

Szemléről okirat készült, melyben szemle megtartásának akadályoztatásáról szó sincs.

193/2009 (IX.15) Korm. Rendelet 37. § (5) d) és 312/2012 (XI.8.) Korm. Rendelet 40. § (7) d)

2004. évi CXL. Törvény a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól

57/B. § (3) A szemle megtartását vagy eredményes lefolytatását akadályozó személy eljárási bírsággal sújtható.

Indítványozó szerint egy építésüggyel foglalkozó osztály és felügyeletét ellátó építésügyi hivatal (jelen ügyben másodfokú hatóság) elsősorban közigazgatási szerv és csak másodsorban építésügyi hatóság így nem jogosult arra, hogy minden általa kiadott végzést építésügyi hatósági eljárás keretében kiadott döntésnek minősítsen és így magasabb fellebbezési illetéket szabjon ki. Ez az **Alaptörvény XXIV. cikk (1), Alaptörvény XXVIII.**

cikk (1) pontjával együtt sértette az **Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését** is, mely szerint Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek, mivel a 2004. évi CXL. Törvény a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló jogszabály tartalmaz eljárási rendet az eljárási bírság kiszabására és nem az építésüggyel kapcsolatos jogszabályok. Téves hatóságok azon eljárása, melyben az építésügyi bírsággal egy tekintet alá veszi az eljárási bírságot és a kiszabási lehetőséget saját anyagi jogon belül kiszabható bírságnak tartja.

IV. A sérelemdíj kérdésében a bírósági döntés „A sérelemdíj kérdésében jelzi, hogy ilyen igény a közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálat iránti eljárásban eleve nem érvényesíthető” kijelentéssel elhárította ennek megállapítását. Erre vonatkozó okot és jogszabályi hivatkozást nem adta meg, így tisztességtelenül kétségek között hagyta indítványozót, hogy hol van jogosultsága ennek kérésére ezzel sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (2) szerint joga. Indítványozó véleménye szerint mivel a közigazgatási nemperes eljárásokra a polgári perrendtartásról szóló törvény I-XIV fejezetét a XX. fejezetet figyelembevételével alkalmazni kell nemperes eljárásban is dönteni kell ebben az ügyben.

2004. évi CXL. Törvény a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól

4. § (3) A közigazgatási hatóság nem jogszabályszerű eljárása következtében személyiségi jogában megsértett jogalany számára sérelemdíjat fizet.

A 2005. évi XVII. a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló törvény Az általános szabályok alkalmazása

4. § A közigazgatási nemperes eljárásokra a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) XX. fejezetének szabályai – az ezen, valamint külön törvényben foglalt, továbbá a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból fakadó eltérésekkel – megfelelően irányadók.

1952. évi III. törvény a polgári perrendtartásról (Pp.) XX. Fejezet 324. § (1) Az I.–XIV. fejezet rendelkezéseit a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perekben e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

IV. A 2005. évi XVII. a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló törvény (Knptv.) 3. § (4) bekezdése ellentétes az Alaptörvénnyel

XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A Knptv. 3. § (4) kimondja, hogy a „A bíróság végzése ellen további jogorvoslatnak helye nincs.”

Így sérül minden magyar állampolgár azon Alaptörvény **XXVIII. cikk (7)** szerinti joga, hogy a nemperes eljárásokban hozott bírósági döntésekre, melyek jogát vagy jogos érdekét sérti jogorvoslattal éljen.

Ügyünkben a tisztességtelenül meghozott bírósági döntésben fentebb megindokolt egyértelmű ellentét miatt hozott a bíróság elutasító végzést, melynek feloldása megoldhatatlan ebben az esetben a jogorvoslat hiánya miatt.

Sérül azon általános jog is, melyet a **T) cikk (3) bekezdése** határoz meg, mely szerint Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

Amennyiben az Alkotmánybíróság, mint jogorvoslati lehetőségnek tartja a nemperes eljárásokban az alkotmányjogi panaszt szükséges lenne az állampolgároknak a bírósági döntésekben tudomásukra hozni, mint lehetőséget sérelmeik orvoslására.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

A indítványozónak nincs lehetősége jogorvoslattal élni a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 36.Kpk.46.189/2014/5 számú nemperes eljárásban hozott végzése ellen.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Az ügyben nincs folyamatban semmilyen eljárás.

7. Indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az alábbi jognyilatkozatot teszi:

A személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Az alkotmányjogi panasz benyújtásához jogi képviselőt nem szükséges, így ügyvédi meghatalmazást jelen indítványhoz nem csatoltam.

Az Alkotmánybíróság előtti eljárás illetékmentes, így illetéket jelen indítványhoz nem csatoltam.

Kelt: Budapest, 2015. január 25.

Mellékletek:

Érintettséget alátámasztó dokumentum

- 6-1994/4/2012 végzés
- tudomásulvételi kérelem
- tudomásulvétel jegyzőkönyve
- 6-654/23/2013 végzés
- 6-61/15/2014 végzés
- BPD/002/00035-10/2014 végzés
- 36.Kpk.46.189/2014/5 végzés